

నాన్న పెట్టిన పెట్టుబడి

★ రావూరు భరద్వాజ

మన మేదో అనుకుంటాం. యింకేదో జరుగుతుంది. అలా జరిగినందుకు కొంతకాలంపాటు మనస్సు మహా క్రోధపడిపోతుంది. క్రమంగా కాల పురుషుడు మనసు నిండా పొరలు కప్పేస్తాడు. క్రమేణా సంక్రోధం చల్లారిపోయి ఒకనాటి అదో జ్ఞాపకం క్రింద మాత్రమే మిగిలిపోతుంది.

అయితే, అన్ని జ్ఞాపకాలూ ఒకలా వుండవు. కొన్ని స్మృతులు హృదయాన్ని భీతావహం చేస్తే, మరికొన్ని ఆనందంతో ముంచెత్తతాయి. ఇంకొన్ని విషాద ధూమాలును రేక్కెడతాయి.

అనసూయ నా కీర్తుడో జ్ఞాపకం క్రింద వుంది. ఈ జ్ఞాపకం నాకు భీతిని, ఆనందాన్ని, ఏషిందిన్నీ కూడా కలిగిస్తూంది. అయితే, గియితే, అనుకున్న ప్రకారం అన్నీ జరిగితే, అనసూయ నా భార్య కావలసింది. భాస్కరం నా బావమరది కావలసింది. కానీ అలా కాలేదు మరి.

ఇన్ని సంవత్సరాల తరువాత అలోచిస్తూంటే 'ప్రేమ' అన్నదానికి ఏమీ అర్థం కనుపించలేదు. భామమ్మకు నాకే రకరకాల అర్థాలు స్ఫురించాయి. అప్పటి కప్పుడు అమ్మి విజమనే అనిపించాయి. కానీ కావేమో అనుకుంటాను. ఓ రకమయిన దుర్బలతో ద్రేకాన్ని మనం ప్రేమ అంటున్నామనుకుంటాను. వివేకమయిన సన్నిహిత్యం వల్ల ఏర్పడిన స్థితిని ప్రేమక్రింద భావిస్తున్నామో ననుకుంటాను. ఎందుకంటున్నానంటే, నా భార్యను ప్రేమించుటలేదంటే, నేను కాదు, నరికడా—మరెవ్వరూ అనరు. అవిడక్కూడా నేను ప్రేమించిన మనిషినే. మా దాంపత్యం సగటువారి దాంపత్యం కన్నా, ఓ పెట్టుపై చెల్లలేనని నా ఉద్దేశ్యం.

అనసూయను గురించి అలోచించటం మాని, బాగ్యలక్ష్మితో సరిపెట్టుకుంది మనస్సు. అవిడకు కన్యం కలిగితే విలవిలాడిపోయింది. అవిడ సమీపే నవ్వంది. ముఖం ముడిస్తే గిణిగణ లాడింది. మరి భేదమెక్కడ?

నిజానికి అనసూయతోనే పెండ్లి జరుగడానికి శేషాద్రిగారి ఆదర్శాలు అడ్డువచ్చాయి, ఓ ఆదర్శం కోసం మా పెండ్లిని బలిపెట్టవలసి వచ్చింది. ఈ పెళ్లి జరుగనందుకు మనస్ఫూర్తిగా విచారించినవాళ్ళే నే నక్కణ్ణి. అనసూయ సంగతి ఖచ్చితంగా చెప్పలేను.

శేషాద్రిగారు దాటిపోయాకగానీ ఆ కుటుం

బం గతిబయటపడలేదు. దిక్కుమాలిన ఆదర్శాల కోసం ఆయన సంపాదనంతా తగలేశాడు. హరిజన సేవలన్నాడు, వర్ణాంతర వివాహలన్నాడు. సూర్యసంక్లి భోజనాలన్నాడు, చేతి పరిశ్రమలన్నాడు, వీటికోసం జీతం డబ్బులు మంచినీళ్ల వతుగా ఖర్చు చేశాడు. అవి చాలనప్పుడు చందా తెచ్చాడు. అవి చాలనప్పుడు, నగా పట్టా అమ్మేశాడు.

ఆయనకు మాత్రం ఈ పనుల్లో బ్రహ్మాండ మయిన విశ్వాసం ఉండేది. తనేదో లోకాన్ని అడ్డరిస్తున్నట్టే ఆయన మాట్లాడేవాడు. చిత్రమేమిటంటే, ఆయన కుటుంబంలో దీనికి వ్యతిరేకు లేవరూ లేకపోవటం. కూతురు మట్టసానికి కూతురు 'మనదేశం బాగుండాలంటే వర్ణాంతర వివాహాల తప్ప మరోమార్గం లేదు'ని కుండ బద్దలుకొట్టినట్లు చెప్పేసింది. అఖరికి ముసలమ్మ కూడా యింటినంతా తీరిన తరువాత తక్కిలి తిప్పటమో, నవారు వెయ్యటమో, ఈత చాప లల్లటమో, చేస్తూ కూర్చునేది. భాస్కరం సంగతి తెలిసరి.

నా కింకో అనుమానం కూడా అప్పుడప్పుడూ కలిగేది. నిజంగా అనసూయ నన్ను ప్రేమిస్తున్నదా అని. లేక నేనే అలా అనుకుంటున్నానా అని. ఎందుకంటే నాలో ఉన్నంత చనువుగా ఇతర కుర్రాళ్లతోకూడా అవిడ వుండేది. మరి వాళ్లతో సినిమాలకూ, సార్కులకూ, వెళ్లేదో, లేదో నాకు తెలీదు. వాళ్ల ముట్టుకుంటే పూరుకొనేదో లేదో అంతకన్నా తెలీదు. వర్ణాంతర వివాహాలన్నట్లు లంత ఆసక్తి ఉన్న మనిషి, అదిమినహా లోకోద్ధరణకు మరో చిట్కా లేదనేమిషి, నన్ను ప్రేమిస్తున్నదంటే ఎలా నమ్మడం?

ఏమై తేనేంగానీ శేషాద్రిగారి తరువాతక రోదాద్ధరణ కార్యనిలాలూ మాత్రం ఆగిపోయాయి. శేషాద్రిగారు ఖర్చుచేసే మనిషి అయినప్పటి, ఏదో ఒకటంగా డబ్బుపండుకోచిస్తాడేమిట. ఉద్దరింపుకార్య క్రమంనభాషణసాగిపోవాలివండేది ఆయన పాటాడు. ఖర్చులు అందా ప్రకారం వచ్చాయి. గానీ, రాబడి మాత్రం లగిపోయింది. ఈ ఉద్దరింపును మామూలుగాకాన సాగించాలనీ భాస్కరం నెనునల ఉత్సాహం అతన్ని నేను హెచ్చరించాను.

"ఇట్టి కున్నదేమిటో" అన్నాడు భాస్కరం చాలా విసుగ్గా.

"ఈ దిక్కుమాలిన గొడవలు కట్టిపెట్టి, కాస్త ప్రయోజనంఉండే పనేమిటో చూడమంటాను. ముసలాయన, తనమానాన తను దాటిపోయాడు. నువ్వేమన్నా అనుకున్నారేగానీ భాస్కరం, ఓనిజం చెప్పకతప్పటంలేదు. ఈపంపిణీ మీద నువ్వు వెయ్యేళ్లు ఎముకలు విరుచుకో. లోలి లాభ ముండదని స్టాంపుమీద రాసిస్తా— ఎలా?" అన్నాను.

"నా ఉద్యమంలో సానుభూతి లేనివాడి సలహాలను నేను వినలేను!" అన్నాడు భాస్కరం! "నీ కర్ర!" అన్నాను చిరాకెత్తిపోయి కానీ నాయనా నీఉద్యమంతో నాకుసానుభూతి లేదనకు. కానీ దాన్నినడపాలిస్తే మార్గం ఇదికాదంటాను. రోగం తెలుసుకున్నావుగానీ, ముందుమాత్రం సరైనది వాడటంలేదు. నా బాధల్లా ఆదే!"

"నీం చెయ్యాలంటావోయ్?" అన్నాడు భాస్కరం సెప్పుతూ.

"వారిజనుల్ని ఉద్ధరించడమంటే వాళ్ళను పూసుకు తిరగడంకాదు. నువ్వంటుకొంటే వాళ్ళకు బంగారం ఒక్కో డబ్బు. వాళ్ళకు తిండి లేదు. ఇళ్ళు లేవు. చదువులేదు. ముందాననిదూడు వాళ్ళ ఆర్థికసర్వీతి బాగుపడినాడు, మనలాంటి వారి సహాయం ఎంతమాత్రం అవసరంలేకండనే వాళ్ళంతలు వాళ్ళు ఉద్ధరించ బడతారు. దేవుడ మేలు చేస్తే మమ్మీ అడ్డరిస్తారు. కడఃపుటో భగవంతుడేవోతున్న ఓ వారిజనుల్ని నువ్వంటుకుంటే ఆకలి తీరుతుందిని నేననుకోను. నువ్వు అనుకోకు."

"నువ్వుల్ని చెప్పి పురుగుబోయ్!" అన్నాడు భాస్కరం మరింతసెప్పుతూ.

"అవునుగానీ, ఇంతసేరకు లాడుతున్నావట్టు మన పదివర్ణాంతర వివాహాలన్నా మినాన్నాచేయించి తెకపోయినాడుగా" ఎందువల్ల నంటావో? సెప్పండిగితే,—

"అడగండే!" అన్నాడు భాస్కరం! "పోనీ నువ్వు చెప్పరాదా?" అన్నాను.

మూలసూత్రాలలోనే మనం కలవలేకపోయి సెప్పటం వాదించడం అనవసరం. నా సమస్యలూ నా రుద్దాయి. అనేమిఫలిస్తాయనుకుంటున్నాను. రాదని నువ్వంటున్నావు. నీమూట సమ్మటంకన్నా చేసిచూసే ఫలితాలు తెల్పుకోవడం మంచిది." అన్నాడు భాస్కరం. చివరికి అన్నంతవనీ చేశాడు. లయినా ఎక్కువ కాలం సాగలేదు. ఉద్ధరింపును ఎదిరే ద్వారానీం తిరిగాడు. ఇదివరకువారి ఇంటి ఒట్టా ఈ లుమునీరినట్లు మునీరినట్లు లయిస్తూ ఆనమాలా లేకుండా పోయింది. నాకక్కడ లుచి చాస్కరం నానాగడ్డి కరిచాడు. అనసూయ చివరినకోకతో తిరగడం నేను చూశానుఅడపా దడపాసాయం వచ్చినేమ మాత్రం ఎంతవనీ చెయ్య గలనుకునుకానాకా ఇతల బోగడం జంజాటం ఏర్పటంయింది క రకనూ బారలకూ వెళ్లబోర్ల పడటం సులతామా నాకిప్పట్టేం.

(2)

అ బట్టుపట్టు అయిదేళ్లదాకా వాళ్లసంగతి వాకమీ తెలియలేదు. ఎప్పుడన్నా అనసూయ బ్లావెంజి వచ్చేది. వచ్చినప్పుడు మాత్రం, మన స్వంతా మబ్బుమిన్నట్లుయిపోయింది. ఈపాటికి అసంతోషదాకాగాడా అవసరంలేదు—భాస్కరానికి ససాళం అంటే ఉంటుందనీ, ఎక్కడో ఓ ఉద్యోగం చేసుకుంటూ ఉంటాడనీ, అనసూయ ఎవణో పొన్నాడీ పిల్లలను కంటూ ఉంటుందనీ, అనుకొంటుండేవాణ్ణి.

భాస్కరాన్ని చూడకపోయినట్లుంటే, నా అనుకోవడంలో మార్పుంటూ ఉండేదేకాదు. అతన్ని బట్టి చూట్టుంకాదు— అతనే నన్ను చూశాడు. నవ్వుతూ భుజాలమీద చేయివేస్తే క్షణకాలం దివ్యుర పోయాను. పేరు చెప్పిందాకా భాస్కరాన్ని నెంబుర్తింపలేదు.

“ఏంచేస్తున్నావోయ్?” అన్నాడు భాస్కరం! ఏంచేస్తున్నది చెప్పాను. నేరేంకా కాదన్నా వినిపించుకోకుండా ఇంటికి బట్టు కెళ్లాడు. దోపహిడుగునా అతనిదే షెబులూనే ఉన్నాడు గానీ, ఒక్కటే నాకు వినిపించలేదు. నాఅలోచనంతా భాస్కరానికి పట్టిన సడ మంత్రపు సరినిగురించే! దిక్కుదివాణం తేకుండా అర్ధరాత్రుప్పుడు మకాం ఎత్తేసిన భాస్కరం పైదరబాద్ ఎప్పుడొచ్చాడు? ఇంత దబ్బెలా ఎంపించాడు? అదమం పాతిక వేలవేసే ఈ కాటా నెలా కొన్నాడు? వీటికి జవాబులు చెప్పుకోకపోయాను—

సన్నుచూడంగానే, అనసూయ ఎకాలంగా నవ్వు, ‘కూచోండి’, అన్నది. మనిషినిలపునా బంగారంతో మునిగి తేలుతూ ఉంది. నాకర్బు కాపీ తప్పి పెట్టారు. భాస్కరం రేడియోగ్రాం స్పీచ్ ఆన్ చేసి అలసి పోయినట్టుగా సోఫాలో కూలి పోయాడు.

సాయంత్రం ఇద్దరం బజారోపాల్స్ దుగర్ కెళ్లం. ఈలోగా భాస్కరం నన్నేకమందికి పరిచయం చేశాడు. ఆశ్చర్యమేమిటంటే, చచ్చి అలాకమితో వాళ్లంతా నాకు దణ్ణాలు పెట్టుటం భాస్కరం కారు చూస్తూ, చేస్తున్న పనులు చూసే చేతులు కట్టుకుని నిలబడ్డవాళ్లున్నారు. వాళ్ల ధోరణి చూస్తుంటే, భాస్కరం కన్నా మించిన దేవుడు లేకనే నమ్ముతున్నట్టుగా ఉంది.

“ఏమిటోయ్ ఇదంతా?” అన్నాను ఇక ఉండ బట్టలేదు.

భాస్కరం, చూపుచు వేలకు బొటమన వేలు అంటి పైకి మీటాడు నవ్వుతూ.

“అవుచుకో. అదే నాకు తెలియకుండా ఉంది” అన్నాను.

“మరేం లేదు. వ్యాపారం” అన్నాడు భాస్కరం సిద్ధక్షణంగా నవ్వుతూ.

“మరి రెండు రోజుల్లోనే నాలోనే ఉంటే ఏమి నువ్వు వ్యాపారం చేసే దేవుడూ?”

“ఇదంతా వ్యాపారమే! అంటే అనుట

వ్యాపారానికి భేదం ఉంది. మధ్యను కొంటున్న వ్యాపారంలో నవ్వం రావచ్చు. కానీ దీంట్లో నవ్వే నీకి తానేలేదు. నాకు రావలసిందేదో ముందేపుచ్చు కొంటాను. చేస్తానన్న పనిదో చేస్తాను. అలాచెయ్యలేనప్పుడు అడ్డానున్ను తిరిగి ఇచ్చేస్తాను. అందుకే పైదరబాద్ మార్కెట్లో నాకున్న బిజినెస్ ఇంకెవరికీ లేదు..”

ఈసంవేరిలో భాస్కరం చెప్పుకు పోయాడు. వాడు చెబుతున్న మాటలు వింటుంటే—ఒక్కోసారి కోస్తున్నాడేమీటా అనిపించేది. కానీ కొందరు మహామహులు స్వదస్తూరితో రాసిన ఉత్తరాలు చూశాక నాకుండు కున్నటువంటి అనుమానాలన్నీ రహితమయ్యాయి. రాజకీయ, వాణిజ్య పరాల్లో అతనికున్న పలుకబడి అపారమయిందన్న సంగతి తెలిశాక నా నోటమాట రాలేదు.

“ఇందులో ఆశ్చర్యపోవలసిందేమీలేదు. ఉన్న వాతావరణాన్ని మనక్కావలసినవిధంగా వాడుకోవటం! అన్నదే ప్రధానమాత్రం. ఈ సూత్రాన్ని నెను అక్కరలా పాటించాను. బ్రహ్మాండంగా ఎక్కెయ్యాయి. ఇది న్యాయమా? కాదా? అన్న ప్రశ్నకు తావులేదు. అయినా కాక పోయినా, ఈ విధానం ఇప్పుడు అమెరికాలో ఉన్నది. నేను వాకపోచే ఇంకో పుల్లాయ్ ఈ పని చేస్తాను. అయి ఎచ్చును నెరె ఎందుకు చెయ్యకూడదు?” అన్నారా భాస్కరం!

“నాకు పార్టీలతో గానీ, ముతాలతోగానీ నెమి త్తంలేదు. అందరికీ నేను కావాలి. నాకూ అందరూ కావాలి. ఇంకోవిభిన్నప్రాయాలతో నాకుపేవీలేదు లవెలాంటివై నానేనామోదిస్తాను. నాక్కావలసింది నీసర్దుగానీ, నీఅభిప్రాయాలకావచ్చుడు, వాటిలో సురక్షణకంటే తెలివితక్కువ. అందుకే నేనంటే అంతా పడినవారు..”

“తప్పకుండా ఎవరినీ నీవు” అన్నాను. అన్నుగానీ భాస్కరం! అనలిదంతా.....”

నామాటపూర్తికాకముందే భాస్కరం అందుకున్నాడు.

“చాలామంది వ్యాపారస్తులు డబ్బునుపెట్టు బడిపెట్టి వ్యాపారం చేస్తారు. నేను ఆదర్శాన్ని పెట్టుబడిపెట్టాను. మానాన్న గారి ఆదర్శు జీవితం, నాకు తరగని పెట్టుబడి కింద ఉంది. ఆయన పేరును నేను డబ్బుకింద మారుస్తున్నానన్న మాట! అయితే ఈ చెలామణి అనుకోన్నంత ముఖం కాదు. ఈ మాత్రం పెట్టుబడి ఉన్న వాళ్ళుపోలేదు మంది ఉన్నారు. వాళ్ళందరూ డబ్బుచేసుకోగలిగారా? లేదే! అనసూయ సహాయమే లేకపోతే, ఆదర్శాల్ని ఇంతముఖం గా డబ్బు చేసుకోవడంనాకూ సాధ్యమేదీ కాదు. నిజం చెప్పే అంటే ఈ క్రెడిట్ అనసూయకు దక్కాలి.” అన్నాడు భాస్కరం. అనసూయసంగతి ఎందుకెంతానంటే, దానిసహకారం లేకపోయినట్లుంటే నా విలువ దమ్మిడిపెరిగేదికాదు—లోకం సంగతి తెలిసివాడివిరాదుగదా మున్నెనా?”

అనసూయకింకా పెట్టకలేదు. చేసుకోవాలన్న ఆలోచనగాదా లేదట. అంతగా అవసరమనిపిస్తే

కరువు-కారణం

ఇద్దరు స్నేహితులు చాలా రోజులకి కల్సు కొన్నారు. అందులో ఒకడు సన్నగా పీంగా ఉన్నాడు. మరొకడు లావుగా పెద్ద జానంత కడుపుతో ఉన్నాడు చిన్న గున్న వీనుగలా.

లావాంటి వ్యక్తి పెద్దగా నవ్వుతూ— “ఏమిటోయ్! మరి అంత ఇదిగా ఉన్నావు. లండన్ కి కరువు వచ్చినట్లు..”—అన్నాడు హాళనగా.

తక్కుమని జవాబిచ్చాడు సన్నటి వ్యక్తి. “ఆ, అదే. విన్ను చూసేక తెల్పింది కరువుకి కారణం.”

ఒక వ్యక్తి తన కారుని రిపేరు చేయించడంపై పెద్దదకి తీసుకు వచ్చాడు. మెకానిక్ అంతా పరీక్ష చేసి (రేకులు మాత్రం బాగుచేయాలన్నాడు.

“ఎంతవుతుంది” అన్నాడు వ్యక్తి.

“ఇవంతయే పాతిక రూపాయలు రెండుంటే బిరుదువండో ఇంకా ఎక్కువ లవుతుంది.” అన్నాడు మెకానిక్.

“అదే” అశ్చర్యపోయాడు కారు యజమాని.

“రెంటికి—సెల్ బంకర్; హెడ్ కెల్ (ట్రీల్; కార్బ్యులేటర్. .. అం చాలా రెండు లుచ్చుంటుంది.

అప్పుడే చేసుకోవచ్చు. దేశం గొడ్డు పోయిందా! అన్నది అనసూయ.

అన్నగారు తెచ్చేకున్న సంతృప్తి కరంగా నెంబుర్లించడానికి ఆవిడకు క్షేమచలకుండా ఉన్నదని తెలిసింది. ఆమెకిప్పుడు మామూలు జనం ఏని పించడం లేదు, రెండుమాటలు అభినందనలతోనూ, అరడజను రాష్ట్రీయ సెంట్రల్ నూ అనసూయకు సన్నిహిత సంబంధాలున్నాయి. ఇప్పటికీ ఆమె ఉద్ధరింపు కార్యకలాపాల పంజరం లేదు. గానీ, వాలిరూపురేఖలు మాత్రంనూరాయి ఆమెకోసం హెమా హేమాలరావడం చూశాను. ఆమెతో గంటలకు గంటలు సంప్రదింపడం చూశాను. సగటు మనిషికి దర్శనం కూడా వ్యతిరేకం వారు, అనసూయతోపూనుకు లెగలం, ఆమె మాట ప్రకారం చేయడం చూశాను. అనసూయ తలచుకుంటే చెయ్యలేదంటూ ఏమీ రెండు నా కర్తవ్యమయిపోయింది.

ఈ నిర్ణయానికొచ్చాకనాక దువ్వలో దెనుట్లయింది. ఇంతకాలం నాకూ అనసూయకూ మధ్య ఉన్న సంబంధాలు పుటుక్కున తెగిపోయి, లెగలు జారినట్లుయింది. ఆ భావవచ్చాక క్షణం ఉండలేక పోయాను. భాస్కరమూ, అనసూయూ, ఎంత బలవంతం చేసినా ఉండకుండా బండెక్కాను. దోపహిడుగునా వాకిక్కటే అనుమానం, వాళ్ళనుచూపి అనూయగానీ సదుతున్నా అని?

